

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 25. maj 2007 (21.06)
(OR. en)**

9502/07

**Interinstitutionel sag:
20060142 (COD)**

LIMITE

**VISA 163
CODEC 507
COMIX 461**

RESULTAT AF DRØFTELSENE

på mødet den: 7.-8. maj 2007

i: Visumgruppen/Det Blandede Udvalg EU-Island, Norge og Schweiz

Komm. forsl. nr.: 11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 REV 1

Vedr.: Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa

Visumgruppen behandlede artikel 18 - artikel 20, stk. 1, på grundlag af Kommissionens forslag. Resultatet af drøftelserne findes i bilaget til denne note.

Kapitel III
Undersøgelse og behandling af visumansøgninger

Artikel 18

Undersøgelse af ansøgninger

1. Ved undersøgelsen af visumansøgninger og dokumentation tages der særlig hensyn til risikoen for ulovlig indvandring og medlemsstaternes sikkerhed samt ansøgerens hensigt om at rejse tilbage¹.

¹ Som svar på spørgsmål fra **BE** og **NL**, der fandt, at henvisningerne til "risikoen for ulovlig indvandring" og "hensigt om at rejse tilbage" overlapper hinanden, understregede **Kommissionens repræsentant (Komm.)**, at en vurdering af en ansøgers hensigt om at rejse tilbage vil kunne bidrage til at vurdere risikoen for ulovlig indvandring, og at begge udtryk derfor bør opretholdes, men at punktummet kan omformuleres således: "... og, **især** ansøgerens hensigt om at rejse tilbage." **HU** foreslog, at begge udtryk tilføjes i artikel 23, stk. 1.

2. Hvis der hersker tvivl om, hvad formålet med ansøgerens ophold, eller den pågældendes hensigt om at rejse tilbage, eller om den indgivne dokumentation, kan¹ ansøgeren indkaldes til en samtale på den diplomatiske eller konsulære repræsentation for den medlemsstat, der er ansvarlig for at undersøge ansøgningen, således at den pågældende kan give yderligere oplysninger.²

¹ **IT** fandt formuleringen for vag. Hvis en ansøger indkaldes til endnu en samtale, skal der være velbegrundede og alvorlige årsager til at tvivle. **FR**, der fik støtte fra **DE** og **SI**, foreslog at erstatte "kan" med "skal". **DE** var i tvivl om, hvorvidt den omtalte samtale her blot vedrører en ekstra "dybtgående" samtale, efter at ansøgningen er indgivet. Princippet om personligt fremmøde ved indgivelsen af en ansøgning til de diplomatiske eller konsulære repræsentationer bør være obligatorisk, hvis ansøgeren ikke er omfattet af en af undtagelserne (f.eks. en ansøger i god tro).

² **NL** og **BE**, der fik støtte fra **LT**, foreslog at tilføje en henvisning til "tvivl om identiteten", hvor ansøgeren bør indkaldes til endnu en samtale, og **BE** tilføjede, at det ville være mere logisk at slå stk. 2 og 7 sammen og lade henvisningen i stk. 7 til udstedelsen af et visum eller ikke udgå. **BE** foreslog følgende alternative affattelse af stk. 2:
"Visumansøgere kan enten fra begyndelsen blive bedt om at forelægge yderligere dokumentation eller kan på dette tidspunkt eller senere indkaldes til en samtale ...". **IT** var enig med **BE** og bemærkede, at den nuværende affattelse giver indtryk af, at indgivelsen er adskilt fra samtalen, hvilket ikke bør være tilfældet. Ansøgere kan indkaldes til en samtale nr. 2. Med henvisning til artikel 37, litra b) (del af udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger) rejste **HU** spørgsmålet om, hvorvidt personale ansat ved de fælles visumansøgningscentre skal have tilladelse til at føre disse samtaler, og foreslog at "de diplomatiske eller konsulære repræsentationer" erstattes med "de kompetente myndigheder". **FR** støttede dette forslag, og **Komm.** vil overveje det. **Komm.** henlede delegationernes opmærksomhed på en række "uoverensstemmelser", som der skulle tages hensyn til i forbindelse med "personligt fremmøde", "samtale" og "indsamling af biometriske data":

- i virkeligheden er et stort antal personer i øjeblikket fritaget fra at møde op personligt
- i henhold til det tidligere nævnte udkast til forordning skulle alle ansøgere indgive den første ansøgning personligt, men ville være fritaget herfra med hensyn til efterfølgende ansøgninger inden for en periode på 48 måneder
- i fremtiden vil et stort antal personer sandsynligvis blive betragtet som ansøgere i god tro, der ikke behøver at indgive en visumansøgning personligt.

Komm. fandt derfor, at det vil være problematisk at anvende en alt for præcis formulering.

3. I forbindelse med hver enkelt visumansøgning konsulteres VIS i overensstemmelse med artikel 5 og 13 i VIS-forordningen.¹
4. Undersøgelsen af visumansøgningen skal sikre, at ansøgeren opfylder indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen, og følgende kontrolleres:
 - a) gyldigheden og ægtheden af det rejsedokument, ansøgeren fremlægger²
 - b) at den pågældende ikke udgør en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser ved at konsultere SIS og nationale databaser³

¹ **DE** foreslog følgende alternative affattelse:

I forbindelse med hver enkelt visumansøgning konsulteres VIS **som generelt princip** i overensstemmelse med artikel 5 og 13 i VIS forordningen. **I velbegrundede ekstraordinære tilfælde (tekniske problemer) kan et visum udstedes uden forudgående konsultation af VIS, hvis konsultationen mislykkes flere gange, og hvis der kompenseres for den så hurtigt som muligt uden nogen uagtsom forsinkelse fra den ansvarlige myndigheds side. I dette tilfælde skal det udstedte visum have begrænset territorial gyldighed."**

Komm. ville overveje dette forslag i forbindelse med artikel 21, stk. 1.

² **HU** foreslog, at det beskrives i de supplerende instrukser, hvad der skal gøres, når det opdagges, at et dokument er falsk. Hvordan man skal underrette de centrale/lokale myndigheder, andre medlemsstaters repræsentationer osv.

³ **BE, NL** og **FR** ønskede at holde disse to kriterier adskilt, som det i dag er tilfældet i de fælles konsulære instrukser og Schengen-grænsekodeksen. **FR** foreslog følgende tilføjelse: "... især ved at konsultere SIS og ...".

Selv om disse kriterier er adskilt i Schengen-grænsekodeksen (artikel 5, stk. 1, litra c) og d), foretrak **Komm.** forslaget fra **FR**.

PT spurgte, om der ikke burde være en henvisning til ansøgerens eventuelle familieforhold til en EU-borger, men **Komm.** fandt, at dette ikke er det rigtige sted. **Formandskabet** mindede delegationerne om, at det angives i ansøgningsformularen, om ansøgeren er familiemedlem til en EU-borger.

- c) den pågældende tredjelandstatsborgers afrejse- og bestemmelsessted samt formålet med den planlagte rejse ved at kontrollere den dokumentation, der er omhandlet i artikel 14 og bilag IV
- d) i givet fald tidligere udstedte ensartede visa på den berørte tredjelandstatsborgers rejse-dokument for at kontrollere, at personen ikke har opholdt sig i længere tid på medlemsstaternes område end det maksimalt tilladte¹
- e) at ansøgeren har tilstrækkelige subsistensmidler under det forventede opholds varighed og til formålet hermed samt til at rejse tilbage til oprindelseslandet eller i transit til et tredjeland, [som den pågældende er sikker på at kunne rejse ind i]², eller at den pågældende er i stand til at få disse midler på lovlig vis; ved undersøgelsen heraf tages der hensyn til de referencebeløb³, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Schengen-grænsekodeksen og bevis for indlogering eller dækning af omkostningerne som anført i skemaet i bilag V
- f) at ansøgeren i givet fald har passende rejsesygeforsikring^{4 5}.

¹ **Komm.** kunne ikke gå ind for at tilføje en henvisning til kontrol af indrejse- eller udrejse-stempler som foreslået af **HU**, men mente, at sådanne praktiske oplysninger kan indsættes i instrukserne (jf. artikel 45).

² **NL** ønskede, at dette sætningsled ændres til: "hvortil den pågældendes adgang er sikret". **Formandskabet** mindede delegationerne om, at den nuværende affattelse svarer til artikel 5, stk. 3, i Schengen-grænsekodeksen.

³ **EE** fandt, at der bør tilføjes en henvisning til indlogeringsordninger for alle ansøgere. **Komm.** bemærkede, at kontrol med hensyn til indlogering kun skal udføres på grundlag af bilag V, mens dette litra vedrører en mere generel kontrol af subsistensmidler (jf. også artikel 14, stk. 1, og bilag IV).

⁴ **FR** henviste til de bemærkninger, der er fremsat med hensyn til bilag V til udkastet til kodeks for visa (6060/2/07, s. 27). **Komm.** mindede om, at artikel 15, st. 1, dækker udgifter i forbindelse med hjemsendelse.

⁵ **PT** fastholdt, at bevis for rejsesygeforsikring først bør indgives, når visummet udstedes.

5. Hvis ansøgeren er statsborger i et tredjeland, der er opført på listen i bilag I eller II, høres medlemsstatens/medlemsstaternes centrale myndigheder i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1 og 2, i VIS-forordningen.
6. Den kontrol, der er omhandlet i stk. 4, litra a), b) og d), udføres kun² i forbindelse med tredjelandsstatsborgere, der ansøger om et lufthavnstransitvisum. I sådanne tilfælde kontrolleres formålet med den videre rejse³.
7. I tilfælde af tvivl med hensyn til ægtheden af den forelagte dokumentation, herunder tvivl om, hvorvidt indholdet er korrekt, samt troværdigheden af de udsagn, der er indsamlet ved samtalen, eller formålet med ansøgerens ophold eller den pågældendes hensigt om at rejse tilbage, udsteder den diplomatiske eller konsulære repræsentation⁴ ikke et visum^{5 6}.

¹ **NL** rejste spørgsmålet om, hvorvidt der ikke bør være en specifik henvisning i stk. 4 til kontrol med, at ansøgeren agter at rejse tilbage. **DE** støttede dette forslag. **Komm.** fandt en sådan tilføjelse overflødig i betragtning af den generelle henvisning i stk. 1. **Komm.** gik ikke ind for at flytte stk. 4 til artikel 20, da det ville skade sammenhængen i forordningsudkastet.

² **Komm.** kunne acceptere at lade "kun" udgå, som foreslået af nogle delegerationer.

³ **BE** undrede sig over, hvorfor litra a) og d) skal kontrolleres, for så vidt angår ansøgere til et lufthavnstransitvisum, da det vigtigste er at kontrollere rejseruten og relevansen af transitten. **Komm.** ville overveje denne bemærkning.

⁴ **PL** foreslog, at dette udtryk ændres til "de kompetente myndigheder" for at dække situationer, hvor der ansøges om visum ved grænsen. **Komm.** ville overveje dette forslag.

⁵ **LT**, **IS** og **HU** foreslog, at der tilføjes en henvisning til de grunde til at give afslag på visum, der er anført i artikel 23, stk. 1. **PL** og **AT** foreslog, at stk. 7 udgår og tilføjes i artikel 23, stk. 1, mens **PT** foretrak at lade det blive i artikel 18 med en lille ændring af teksten: "Hvis der fortsat hersker tvivl ...", og bemærkede, at artikel 23, stk. 1, omhandler situationer, hvor der er sikkerhed om begrundelsen for, at der kan gives afslag på ansøgningen. **IT** og **SE** bemærkede, at "tvivl" ikke er nok til at begrunde et afslag. **Rådets Juridiske Tjenestes repræsentant** støttede forslaget fra **PL**. **Komm.** ville overveje at tilpasse teksten for at sikre juridisk klarhed.

⁶ Med henvisning til bilag 12, del 1, foreslog **DE**, at der henvises til diplomatiske og konsulære repræsentationers kontrol af ansøgninger fra søfolk enten i denne artikel, i en særskilt artikel eller i de afsluttende bestemmelser.

Uantagelige ansøgninger^{2 3 4 5}

1. Hvis ansøgeren ikke fremlægger den supplerende information, der er omhandlet i artikel 10, stk. 4, inden én kalendermåned⁶ fra datoen for opfordringen til at fremlægge supplerende information/dokumentation, vil ansøgningen blive erklæret uantagelig.

¹ **NL**: undersøgelsesforbehold.

² **Komm.** mindede om, at der er indført et komplet system for afslag, begrundelse for afslag og ret til appel i udkastet til kodeksen. Procedurene for at gennemføre disse krav bør fastlægges på nationalt plan (jf. artikel 23). Begrebet "uantagelig" er indført for at formalisere det, der i øjeblikke praktiseres i medlemsstaterne, der i deres statistikker ofte skelner mellem afslag på visum (efter at ansøgningen er behandlet) og afvisning af selve visumansøgningen.

³ Jf. også dok. 6060/02/07, s. 2 og 5.

⁴ **AT** støttede dette princip, men frygtede, at det vil kunne skabe juridiske problemer, bl.a. i forbindelse med behandlingsafgiften. **IT** tilføjede, at hvis ansøgeren har betalt behandlingsafgiften, bør ansøgningen behandles.

BE gik ikke ind for denne artikel og bemærkede, at en ansøgning kun kan afvises, hvis ansøgeren nægter at opgive biometriske data (i fremtiden) eller hvis rejsedokumentet ikke er gyldigt. Hvis begrebet uantagelig skal bibeholdes, må ordlyden ændres, og det bør angives, at hvis ansøgeren ikke forelægger visse dokumenter, har de konsulære repræsentationer ret til ikke at behandle ansøgningen.

⁵ **HU** foreslog, at overskriften ændres til "Den procedure, der skal følges, hvis dokumentationen er utilstrækkelig".

⁶ **IT** fandt, at perioden er for lang, **SI** var i tvivl om, hvordan en måned skal fortolkes. **PT** bemærkede, at en måned nogle gange ikke er lang tid nok til, at ansøgeren kan fremskaffe visse dokumenter. **Komm.** mindede om, at dokumentationen for så vidt angår korttidsvisa vil være lettere tilgængelig end ved ansøgninger om længere ophold.

En række delegationer gik ind for at indføre begrebet uantagelig, men mente, at der bør gives afslag på ansøgningen ved indgivelsen (**FR**, **PL**), hvorimod **HU** foreslog, at det overlades til de konsulære repræsentationer at fastsætte en frist. **ES** foreslog 10 dage og **LU** to uger. **SE** kunne tilslutte sig begge forslag.

Komm. kunne ikke gå ind for, at ansøgninger afvises ved skranken ledsaget af en forklaring til ansøgeren om, hvilke dokumenter der mangler (forslag fra **NL**), da dette kunne give anledning til visumshopping.

IS bemærkede, at alle administrative handlinger, som f.eks. at erklære en visumansøgning for uantagelig, i henhold til national lovgivning skulle begrundes. **BE** bemærkede, at det samme gør sig gældende i belgisk lovgivning. **Komm.** henledte delegationernes opmærksomhed på, at en erklæring om, at en ansøgning er uantagelig ikke vil få negative konsekvenser for den pågældende, hvilket f.eks. ville være tilfældet, hvis der var tale om afvisning af en grundløs asylansøgning. **Komm.** tilføjede, at denne bestemmelse også burde ses i sammenhæng med repræsentation, da der i øjeblikket er ansøgninger, som der ikke gives afslag på, fordi en medlemsstat ikke kan give afslag på en andens vegne.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde erstatter den diplomatiske eller konsulære repræsentation de statusoplysninger i VIS, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i VIS-forordningen.
3. Hvis ansøgningen er erklæret uantagelig, har ansøgeren ingen ret til at appellere denne beslutning.¹

¹ **Rådets Juridiske Tjeneste** bemærkede, at denne bestemmelse ikke er acceptabel, og henviste til det generelle og anerkendte princip om retten til appel, der er fastsat i national forvaltningssted og i fællesskabsretten. Rådets Juridiske Tjeneste fandt det imidlertid hensigtsmæssigt at sondre mellem de tilfælde, hvor der formelt gives afslag på en ansøgning, og de tilfælde, hvor en ansøgning erklæres uantagelig.

Beslutning vedrørende visumansøgningen

1. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer¹ træffer beslutning om visumansøgningen inden 10 arbejdsdage^{2 3} fra datoen for indgivelsen af ansøgningen eller efter datoen for fremlæggelsen af den krævede dokumentation. Dette tidsrum kan i individuelle tilfælde forlænges til højst 30 dage⁴, navnlig når det er nødvendigt at undersøge ansøgningen nærmere, herunder den i artikel 7, stk. 6, omhandlede situation.⁵
2. De diplomatiske og konsulære repræsentationer træffer beslutning for så vidt angår længden af visummets gyldighed og længden af det tilladte ophold på grundlag af alle de oplysninger, de har til rådighed vedrørende formålet med og varigheden af det forventede ophold eller den forventede transit, idet de er opmærksomme på ansøgerens specifikke situation. For visa til en enkelt indrejse/transit og lufthavnstransitvisa kan der gives en supplerende frist på syv dage og for C-visa til en enkelt indrejse femten dage.

¹ NL mindede om, at centrale myndigheder også er involveret i beslutningstagningen, og tilføjede, at udtrykket "visummyndigheder", der anvendes i udkastet til VIS-forordning måske er bedre. **DK, SE** og **NO** henviste til de bemærkninger, der var fremsat i forbindelse med artikel 3 (15560/1/06, s. 3).

² **FR** tog forbehold med hensyn til fristerne på 10 og 30 dage i dette stykke, idet delegationen fandt, at gennemførelsen af disse frister, der er kopieret fra aftalen om lettelse af visumudstedelse med Rusland, først bør evalueres. **AT** støttede dette synspunkt. For at kunne fastsætte realistiske frister foreslog **BE**, at de fastsættes i overensstemmelse med de procedurer, der anvendes (samtale/bilag 5B-konsultationer/repræsentation osv.), og tilføjede, at det måske er mere relevant, hvis fristen begynder at løbe (eventuelt fra den dato, hvor ansøgningen er komplet). **SI** og **ES** støttede Belgiens synspunkt. **Komm.** ville overveje forslaget.

NL foreslog at erstatte henvisningen til et bestemt antal dage med "en rimelig periode".

SK, HU, DK, SE og **NO** fandt, at fristerne er for korte. **HU** foreslog at lade "i individuelle tilfælde" udgå.

³ **PL**, der henviste til artikel 9, stk. 2, fandt, at fristen er for kort.

⁴ Ifølge **PL** burde det være muligt at forlænge denne frist med 30 dage.

⁵ **Komm.** noterede sig visse delegationers generelle modvilje mod harmoniserede frister, men understregede, at det er utænkeligt at udarbejde en kodeks for visa uden at henvise til dette væsentlige aspekt af visumbehandlingen, da det fører til visumshopping, hvis fristerne for udstedelsen af visum er alt for forskellige. **Komm.** mindede delegationerne om, at fristen for svar ved forudgående høring er blevet afkortet (jf. artikel 9), og at det er blevet foreslået at anvende en ordning med "information" snarere end høring. **Formandskabet** var i tvivl om, hvad konsekvenserne vil være, hvis fristerne ikke overholdes.

3. Der kan udstedes visa til flere indrejser, der giver indehaveren ret til indrejse flere gang, tre måneders ophold eller flere transitter hvert halve år, og som er gyldige i op til højst 5 år. Følgende kriterier er navnlig relevante, når der skal træffes beslutning om udstedelsen af sådanne visa:
- a) ansøgerens behov for at rejse ofte og/eller regelmæssigt som følge af den pågældendes erhvervs- eller familiemæssige situation, f.eks. forretningsmænd, tjenestemænd, der er i regelmæssig officiel kontakt med medlemsstaterne og EU-institutionerne, familiemedlemmer til EU-borgere, medlemmer af tredjelandstatsborgeres familie, som har bopæl i medlemsstaterne og søfolk
 - b) ansøgerens integritet og pålidelighed, navnlig lovlig anvendelse af tidligere Schengen-visa, den pågældendes økonomiske situation i oprindelseslandet og oprigtige hensigt om at rejse tilbage til det land.
4. Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer indlæser de oplysninger, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i VIS-forordningen, i VIS, når der er truffet beslutning om udstedelse af visum.
